

חולין פרק ה אותו ואת בנו דף פא

אחד חולין והשני שלמים אם שחט קודם את השלמים ומתרים בו לפני ששחט את החולין לוקה משום 'אותו ואת בנו' אבל אם קודם שחט את החולין ומתרים בו לפני ששחט את השלמים לא לוקה משום שזו התראת ספק, אם אחת עולה והשניה חולין אפילו אם שחט את העולה ראשונה ואחר כך שחט חולין פטור משום שהשחיטה הראשונה של עולה לא נחשבת שחיטה היות ולא מתירה בשר לאכילה, ר' יעקב אמר שאכילת מזבח נחשבת לאכילה שכתוב במחשבת פיגול לאחר זמנו "ואם האכל יאכל" ולכן אם שחט אחריה חולין לוקה.

השוחט אותו ואת בנו ואחד מהם נמצא טרפה או ששחט לשם עבודה זרה או שאחד מהם פרה אדומה או שור הנסקל או עגלה ערופה חכמים מחייבים מלקות משום שאין פסול בשחיטה עצמה ור"ש פוטר משום שלא התיר את הבשר באכילה, ומודים חכמים אבל במקרה בנבלה או שעקר את הסימנים שלא נחשב שחיטה ולא לוקה. ריש לקיש אמר שבמקרה ששחט את הראשון לשם חולין ואת השני לשם עבודה זרה פטור אפילו לדעת חכמים משום שסובר שאדם שעשה מעשה שאם היו מתרים בו היה חייב מיתה ומלקות או תשלומים למרות שלא התרו בו ופטור ממיתה פטור גם ממלקות ותשלומים אבל ר' יוחנן סובר שהיות ולא התרו בו ולא חייב מיתה מתחייב במלקות או תשלומים. ר' יוחנן אמר שמודה ר"ש בפרת חטאת שנחשבת לשחיטה ראויה משום שאם מצאו פרה טובה יותר פודים אותה ויוצאת לחולין. עוד אמר ר' יוחנן שמודה ר"ש בעגלה ערופה שנחשבת לשחיטה ראויה משום שאם נמצא הרוצח יוצאת לחולין.

בבביתא כתוב שהשוחט בהמה ואת בנה ביום אחד ושניהם קדשים בחוץ חכמים אומרים שהראשון חייב כרת מדין קדשים בחוץ והשני פטור מלאו של שחוטי חוץ משום שאינו ראוי להיקרב בפנים שנאסר מדין 'אותו ואת בנו', ר' שמעון אומר שגם השני חייב כרת היות וראוי להיקרב בפנים ולא נאסר משום 'אותו ואת בנו' היות ושחיטת הראשון הוא 'קדשים בחוץ' ונחשב לשחיטה שאינה ראויה ולא אוסרת את בנה מדין 'אותו ואת בנו', אם שחט אחד בחוץ ואחד בפנים חכמים סוברים שהראשון חייב כרת משום שחוטי חוץ והשני פטור אבל פסול משום 'אותו ואת בנו' ולדעת ר' שמעון השני כשר ואינו נפסל משום ששחיטת הראשון היה שחיטה שאינה ראויה ולא אוסרת, עוד נחלקו במקרה ששחט אחד בפנים ואחד בחוץ חכמים סוברים שהשני פסול משום שעובר על 'אותו ועל בנו' אבל לא עובר משום שחוטי חוץ שאינו ראוי להיקרב בפנים, ור' שמעון סובר שאמנם השני לא ראוי להיקרב בפנים ולא חייב כרת אבל עובר על לא תעשה משום שראוי להיקרב בפנים למחר וכתוב איסור להקריב קרבנות בגלגל לפני הקמת משכן שילה "לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום".

רבא הוכיח מהדין השלישי שגם לשיטת ר"ש אחרי שזרק הדם נחשבת שחיטת קדשים לשחיטה ראויה ולכן הבהמה השניה אסורה מדין 'אותו ואת בנו' ולא חייב עליה כרת, אלא שאמר ר' המנונא שלא לוקים על שחיטת קדשים משום 'אותו ואת בנו' משום שכל זמן שלא זרק את הדם נחשב לשחיטה שאינה ראויה שלא מתירה את הבשר באכילה ולכן ההתראה שמתרים בו נחשבת להתראת ספק שלא לוקים עליה, ורבא לשיטתו שאמר שבהמה ובנה